

Tágas szoba. Fehér falak, modern, nagyméretű képek. Ízlésesen összeválogatott IKEA-bútorok. A tér közepén színes, süppedős szőnyeg. Balra széles íróasztal, rajta egy-két designtárgy és egy iMAC. Jobbra bejárati ajtó a szobával egybenyitott előtérben. Középen két-szárnyú erkélyajtó. Az üvegen át zöldellő fákra látni. Madárcsicsergés. Az ablak egyik oldalán hűtő, a másikon ruhásszekrény. Bálint a számítógépnél ül, dolgozik. Gépel néhány sort, kattint, majd pár másodpercig a monitort figyeli, aztán újra gépel. Nappal. Friss, tavaszi fények, nyugalom.

Rhédey Gábor 87

PRÓBA

BÁLINT Hamarosan kész. Vééégre. (Nyújtózkodik, ásít, majd megigazítja a szemüvegét, és újra gépelni kezd)

Kulcscsörgés, Anna tűnik fel a jobb oldali ajtóban. Mikor belép, észreveszi Bálintot. Egy pillanatra megáll, elbizonytalanodik. A férfi elmélyülten dolgozik, nem veszi észre a nőt. Anna elszánja magát, jól hallhatóan becsukja az ajtót. Bálint felnéz.

BÁLINT Hát te?

ANNA Bocs, csak gondoltam...

BÁLINT *(felemelkedik a székéből)* Mit akarsz?

ANNA Én csak... pár cuccomért jöttem...

BÁLINT Ja, ok. *(Folytatja a munkát)*

ANNA *(egy pillanatig zavartan áll, aztán összeszedi magát. Kabátját és táskáját felakasztja az előtérben a fogasra, majd bizonytalan léptekkel beljebb jön)* Dolgozol?

BÁLINT Igen.

ANNA Bocs, nem akarlak zavarni.

BÁLINT Nem zavarsz.

ANNA *(odamegy a szekrényhez, kinyitja, kivesz belőle pár ruhát. Közben néha ránéz Bálindra)* Sürgős leadás?

BÁLINT Aha.

ANNA *(erőltetett vidámsággal)* Az jó, akkor van meló.

BÁLINT Van.

ANNA *(visszafordul a szekrényhez, kivesz még pár ruhát, összehajtogatja őket. Aztán mintha meggondolná magát)* Bálint! *(Kicsit közelebb megy)* Figyelj...

BÁLINT *(fel se néz)* Egeeen?

ANNA Igazából azért jöttem, mert... Mert el akarok mondani valamit. Arról van szó, hogy... arról van szó...

BÁLINT Mondjad.

ANNA (*zavartan*) Hogy... (*Meggondolja magát*) Nem tudod, hol vannak a sminkcucaim?

BÁLINT De. A fürdőben.

ANNA Ja, tényleg. Kösz. (*A szemét törölgetve kimegy a térből. Eltelik egy-két perc, amíg visszajön*) Bálint, figyelj.

BÁLINT Igen?

ANNA Az az igazság, hogy nem vagyok túl jól... (*Remeg a hangja*) Alig bírok aludni... Én... folyton rád gondolok.

BÁLINT Mi van? (*Felnéz a gép mögül*)

ANNA (*szipogva*) Az, hogy hiányzol... hogy nem bírom tovább.

BÁLINT (*feláll, megkerüli az asztalt*) Mit nem bírsz tovább?

ANNA (*zokogni kezd*) Ezt az egészet... Én... Mi értelme így az életünknek?

BÁLINT (*vigasztalóan megérinti a nőt*) Naaaaa, Anna...

ANNA (*átöleli a férfit*) Bálint, én veled akarok lenni...

Hamis. Ordít róla. Leveszem a szemüvegem, felnézek a stúdió lámpáiba, hátha kiégetnék a szövegkönyvet az agyamból. Rossz a szám íze. Mennyi lehet az idő? Már most fáradt vagyok, pedig még csak az első jelenetnél tartok. Végig akartam menni az egészen, erre egyből ez...

Hahó! A félig nyitott ajtóban Rudi, a jellemszínész áll. Egy kávé? Folyton ez a vigyor. Persze, miért ne...? Jó kicsit kimozdulni. A büfébe menet megkérdezi, hogy megy a direktorkodás. Ott még nem tartok. Csak ismerkedem a térrel. És, hogy haladsz? Egészen jól. Lelkesen bólogat.

Kérünk két presszót, Rudi egy Unicumot is. Ez a reggelije. Egymás után húzza le őket. Estig megiszik még két ilyen kört. Nem értem, hogy fér ennyi keserűség egy ilyen vidám emberbe. Beszélgetés közben megemlíti Bíró nevét. Gyanút fogok. Bent volt Juditnál? Igen. Miért? Neki is kell a stúdió. Mire? Azt ő tudja. Bíró neve évek óta egyenlő a teltházzal. És? Mit mondott neki Judit? Hogy már odaadta. Neked.

Kicsit megkönnyebbülök. Aztán bepánikolok. Rudi elemében van, kér még egy sört is. Megkérdezi, milyen lesz a darab. Zavarban vagyok, nem tett jót ez a sztori. Jó. Rudi bólogat. Ha nem, majd a színészek feljavítják, kacsint a hibás szemével. Aztán iszik a Dreherből. Nem tudom, látszik-e valami az arcomon. Csak őszinte legyen, mondja, az a legfontosabb. A színház nem bírja a hazugságokat.

Kösz, mondom, és visszaindulok a stúdióba. Rudi ott marad a pultnál. Végig érzem a tekintetét a hátamban.

Tágas szoba. Szürke falak, helyenként eltávolított képek fehér téglalapjai. Vegyes minőségű bútorok. A tér közepén egyszínű szőnyeg olcsó filcanyagból. Balra íróasztal, rendezetlen halomban néhány jegyzet és könyv, egy szennyes bögre és egy laptop. Jobbra bejárati ajtó a szobával egybenyitott előtérben. Középen kétszárnyú ablak. Az üvegen át hajladozó fákra látni. Szélzúgás. Az ablak egyik oldalán hűtő, a másikon ruhásszekrény. Bálint a számítógép mögött ül, dolgozik. Gépel néhány sort, kattint, majd pár másodpercig a monitort figyeli, aztán újra gépel. Szűrület, utcai lámpák beszűrődő fénye, esőszag.

89

Új Forrás 2018/6 – Rhédey Gábor: Próba

Bálint rácsap az asztalra, és csúnyán elkáromkodik magát. A kezébe temeti az arcát, néhány percig mozdulatlanul ül, majd vadul nyomogatni kezdi a delete billentyűt. Közben valaki kulccsal csörög, kinyílik az ajtó, és Anna tűnik fel. Belép, észreveszi Bálintot. Egy pillanatra megáll, majd becsapja az ajtót. A férfi felnéz.

BÁLINT Hát te?

ANNA Bocs.

BÁLINT Mi van?

ANNA Semmi. A cuccaimért jöttem.

BÁLINT Aha.

Anna odamegy a szekrényhez, ruhákat vesz elő, és fogasostól egy-egy másra dobálja őket. Sokáig nem szólnak egymáshoz

ANNA (félvállról) Dolgozol?

BÁLINT Igen. (Fáradtan hátradől a gép előtt) Szívat az ügyfél.

ANNA (folytatja a pakolást) Melyik?

BÁLINT Mindegy...

ANNA (megrántja a vállát) Oké.

Bálint feláll, és megkerüli az asztalt

ANNA Nyugi, pár perc, és elhúzok.

Szünet, Bálint Annát nézi

BÁLINT Egyébként...

ANNA ...hogyan vagy?

Összenevetnek

ANNA Kösz, jól. Előléptettek. Jövő héttől az egész osztály az enyém.

BÁLINT Wow, gratulálok!

90 ANNA Kösz. És te?

BÁLINT Megvagyok. Csak tudod... a piac...

ANNA Ja, igen... (*Visszafordul a szekrényhez, pakol*)

BÁLINT Most mi van?

ANNA Semmi.

BÁLINT Anna...

ANNA Semmi. Csak sajnálom, hogy nem mennek jól a dolgok.

BÁLINT Azt nem mondtam.

ANNA (*szembefordul Bálinttal*) Beszéltem Tamással. Tudom, hogy álltok. Miért nem teszel bele egy kicsivel többet?

BÁLINT Ennél többet?

ANNA Igen. Hagyd ezeket a startupokat, csinálj egy-két komoly kampányt. Attól megismerik a neved. Ne szívj annyit, néha kapsold ki az X-boxod, és szedd rendbe az életed!

BÁLINT Az életem? Mi bajod az életemmel?

ANNA Semmi. (*Felmarkol egy csomó ruhát, odaviszi az asztalhoz, ledobja*)

BÁLINT (*utánamegy*) Szedjem össze magam? Hogyan? Az ügyfelek itt ugrálnak a nyakamon, a legjobb emberem meg cserben hagyott...

ANNA Ne kezd...

BÁLINT Miért, nem így volt? Mióta elmentél, padlón vagyunk.

ANNA Nekem ehhez semmi közöm. (*Kikerüli a férfit, és visszamegy a szekrényhez*)

BÁLINT (*követi*) Már hogy ne lenne. Anna! (*Elkapja a nő karját, és maga felé fordítja. Kétségbeesetten*) Gyere vissza hozzám!

ANNA A céghez? Vagy hozzád?

BÁLINT Hozzám.

ANNA (*hűvösen*) Jövő hét pénteken eljövök a többi cuccért. Ha végeztem, bedobom a kulcsot a postaládába.

Ajtócsapódás, léptek zaja. Tibi bukkan elő a takarásból. Messziről köszön, a baritonja betölti az egész teret. Szevasz, tesókám! Lenézek a szöveggönyvre, az eredeti sorok már alig látszanak a sok javítástól.

Tibin Ralph Lauren póló, laza nadrág és egy színes vászoncipő van, amihez nem húzott zoknit. Szokatlanul meleg ez az ősz. Kezet rázunk. Csak most tűnik fel, hogy izzadok. Hiába vagyunk barátok, nem tudok szabadulni a gondolattól, hogy úgy viselkedik velem, mint egy használatú-kereskedő az ügyfelével.

Ettél már? Még nem. Eszembe jut, hogy a reggelit is kihagytam. Kiurunk? Aha, csak veszem a cuccomat. Elindulunk. Közvetlenül a színház mellett van a Pántlika. Mindenki oda jár. Tipikus kockásabroszos hely, súlyos bútorokkal és ingyen szódával a gyöngyöző szifonokban. Kicsit későn érkezünk, már nincs ott senki a társulatból. Az ablak mellé ülünk, a szokásos asz-

91

Nehezen szakadok ki a darabból, folyton Anna és Bálint magyaráznak a fejemben. Tibiből szerencsére ömlik a szó. Erős, fehér fogaival tép a kenyérből, közben átrágya magát a tegnap estén. Én a szemüvegemet tisztogatom. A sztori nem nagyon különbözik azoktól, amiket Tibi általában mesélni szokott. Előző este benézett a szokásos helyekre: az előadás után felment a Zsöllyébe, aztán ivott pár koktélt a Második Felvonásban, végül a Backstage-ben kötött ki. Hajnalban összeakadt egy társasággal, akik felismerték. A srácok erősködtek, hogy toljanak fel egy csíkot. Bankárok vagy ügyvédek lehettek. Hátramentek a vécébe, aztán visszafelé leakadt néhány csajjal a folyosón. Táncoltak, és az egyiket ott helyben elintézte, a másik viszont felrángigálta a lakására, és reggelig nem hagyta békén. Azt akarta, hogy vigye el a következő premierjére. Képzelheted, mondja. Képzelem.

Új Forrás 2018/6 – Rhédey Gábor: Próba

Közben megjön a levesünk, kövér babszemzátonyok és galuskaszígek közt horgonyzó csülökaszádokkal. Mohón kanalaz. Nézem ezt az egészséges embert, és szégyellni kezdem a sötét stúdióban töltött órákat. Megkérdezi, hogy állok a darabbal. Jól, mondom, és köhögök. Talán azt várom, hogy tudni akarja, benne lesz-e, de csak bólint. Tegnap láttam Zsófit egy pasival, jegyzi meg. Rendesen össze voltak gyöngyulva, ha érted, mire gondolok. Hirtelen hányingerem lesz. Mi van, nem tudtad? Nem... nem igazán. Félretolja a tányérját. Most egészen emberi. Figyelj. Fél éve szakítottatok, Zsófi jó csaj, a kritikusok is dicsérik. Mit gondoltál, mennyi idő neki összeszedni valakit?

Igaza van. De attól még fáj. Megkapjuk a másodikat. Tibi lapátol, én csak turkálók az ételben. Egy percig szeretnék többet megtudni az ürgérről, de aztán meggondolom magam. Most vissza kell mennem. Tibi azzal a tekintettel néz rám, amivel Trigorinként Nyinára. Azért este igyunk meg valamit, oké? Persze. Kezet fogunk. Remélem, kibírom a színházig, mielőtt kidobom a taccsot.

Közepes méretű szoba. Szürke falak, helyenként eltávolított képek fehér téglalapjai. Vegyes minőségű bútorok. Balra íróasztal, rajta rendetlenül felhalmozott jegyzetek és könyvek, szennyes tányérok és bögrék, bekapcsolt laptop. Jobbra

bejárati ajtó a szobával egybenyitott előtérben. Középen kicsi ablak. A félig leszakadt redőnyön át az éjszaka bizonytalan fényei szűrődnek be. Egy vihar hangjai. Az ablak egyik oldalán hűtőmágneseikkel teleszórt frigó, a másikon félig nyitott ruhásszekrény. A padlón szennyes ruhák. Bálint a számítógép mögött ül, dolgozik. Gépel néhány sort, kattint, majd pár másodpercig a monitort figyeli, aztán újra gépel. Éjszaka, mennydörgés.

Percekig nem történik semmi. Bálint gépel, megáll, olvas. Aztán fáradtan hátradől, közben leveszi a szemüvegét és megdörzsöli az ornyergét. Sóhajt. Ismét írni próbál, majd gondol egyet, feláll. Ekkor látjuk, hogy kinyúlt pólót és melegítőnadrágot visel. Odasétál a hűtőhöz. Kivesz egy sört, felpattintja. Egy percig a hűtőmágneseket nézi. Tétován kinyújtja a kezét, mintha meg akarná érinteni az emlékeket, de aztán meggondolja magát. Kortyol a söréből. Hunyorítva néz körbe a lakásban. Megszólal a telefon.

Bálint az asztalhoz rohan, leteszi a sört, és kutatni kezd a rendetlenségben. Egy-két csörgés után megtalálja a mobilt. Ahogy a kijelzőre pillant, arca furcsa kifejezést ölt, hezitál. Aztán felveszi.

BÁLINT Anna? ... Igen, itthon... Persze.... Nem, semmi gond... Tényleg? (Szünet) Figyelj, valamikor...? (Szünet, sóhaj) Értem. Nem, semmi... Megvagyok. (Rövid szünet, aztán meggondolja magát) Anna...

Csalódottan teszi le a telefont. Felveszi a sörét, iszik belőle, majd megkerüli az asztalt, leül. Megigazítja a szemüvegét, tétova mozdulatokkal írni kezd. Aztán megáll. Végül lehajtja a laptop tetejét. A szoba átellenes sarkában lévő ajtót bámulja. Néha kortyol a söréből. Vár.

